

РЕШЕНИЕ

№ 4195

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2734** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

8

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на П. Г. П. срещу Решение № Ж-64/28.01.2021 г. на КЕВР, с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по жалба на П. срещу Е. Север АД.

Жалбоподателката в жалбата си и о.с.з. в хода по същество, чрез адв.С. моли атакуваното решение да бъде отменено. Претендира разноски за изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева, за което представя договор за правна помощ и фактура /л.161-164/.

Ответникът КЕВР моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна /ЗС/, Е. Север АД, не изпраща представител представя становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба с №Е-11П-00-18/04.12.2017г. от П. П., срещу [фирма].

Жалбоподателката твърди, че в качеството си на собственик на имот в [населено

място] е сключила договор с електроразпределителното дружество за достъп и пренос до електроразпределителната мрежа за обект, представляващ каравана.

[фирма] е преустановило достъпа до мрежата и е демонтирало средството за търговско измерване. Вследствие на това, жалбоподателката твърди, че е поискала издаване на становище за условията и начина на присъединяване на друг обект, който желае да построи в имота, но дружеството не е издало становище.

С писмо от 31.01.2018 г. електроразпределителното дружество е представило следното становище;

Относно цитирания в жалбата временно преместваем обект - каравана с абонатен №[ЕГН], дружеството е информирало КЕВР, че поради изтекъл срок на разрешението за поставяне по чл. 56 от ЗУТ, до Пламенна П. е изпратено писмо с изх.№ 3594350/12.07.2017г., с което е уведомена, че следва да представи доказателства за разрешение за поставяне на обекта.

На 31.07.2017г. П. П. е подала Искане с вх.№ 4583811/31.07.2017г., в което е посочила, че има издадено разрешение от главен архитект на [община] за строеж на стопанска постройка, на мястото на караваната и е отправила питане относно възможността да използва настоящата услуга (присъединяване на ВПО). Дружеството е информирало П. в телефонен разговор и с писмо с изх. №4617824/10.10.2017г., че новият обект е различен от съществуващия, за който има сключен договор за присъединяване, поради което е необходимо да подаде искане за проучване на условията за присъединяване на новостроящия се обект.

В молба от 31.08.2017 г. до Е. Про Мрежи АД /л. 57-58/ П. е посочила, че поради изтеклия срок още на 31.07.2017г. е представила разрешение за поставяне от 30.04.2014 г., презаверено на 29.05.2017г. /л.123/. Допълнително е посочила, че желае да бъде сключен и договор с дружеството за присъединяване на обект, предстоящ за изграждане, за което цитира разрешение за строеж от 16.06.2017 г.

В констативен протокол от 28.09.2017 г. /л.55/ служители на Е. Про Мрежи АД са отразили, че са извършили проверка на измервателните системи и свързващите ги електрически инсталации на обект на П. П. в [населено място], УПИ IV-49, кв. 25 – каравана. Отразили са, че е изтекъл срокът на разрешението за поставяне и поради непредставени документи СТИ е демонтирано.

На 04.12.2017 г. П. е сезирала КЕВР с жалба срещу Е. Про Мрежи АД /л.62/. В нея П. твърди, че е представила пред дружеството разрешение за поставяне, презаверено на 29.05.2017 г.

С решение № Ж-109 от 21.09.2018 г. на КЕВР е прието, че жалбата на П. срещу Е. Север АД е неоснователна, поради липса на документ по чл. 56 от ЗУТ, поради което е прекратил административното производство.

Недоволна от решението на КЕВР, жалбоподателката П. го е обжалвала пред АССГ, който с Решение № 6163 от 22.10.2019г. по адм.дело № 4933/2019г., потвърдено с Решение № 13235 от 26.10.2020 г., постановено по адм.дело № 14329/2019г. на Върховния административен съд (ВАС), е отменено Решение № Ж-109 от 21.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията).

В мотивите си двете съдебни инстанции са приели, че при издаване на административния акт, са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В нарушение на изискването на чл.36 от АПК, КЕВР не е събрала относимите към жалбата доказателствата, въз основа на които да извърши и дължимата от нея според закона преценка. Административният

орган не е предприел всички дължими действия за изясняване на фактите и обстоятелствата, от значение за случая, и не е извършил необходимите справки за установяването им, при което не са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 АПК. КЕВР не е изисквала от двете страни, в производството разрешението за поставяне на преместваем обект по чл. 56 от Закона за устройство на територията, презаверено на 29.05.2017 г.

С оглед на изложените мотиви съдебните инстанции са отменили административния акт и са върнали преписката на КЕВР за ново произнасяне.

След отмяната на Решение № Ж-109 от 21.02.2018 г. и връщането на административната преписка за ново произнасяне, с писмо от 11.12.2020 г., КЕВР е изисквала от г-жа П. и [фирма] да представят актуално становище по казуса, както и заверени копия от разрешението за поставяне на преместваемия обект и разрешението за строеж на стопанска постройка,

В писмо от 23.12.2020 г., [фирма] е посочило, че на 12.05.2014г. г-жа П. е предоставила „Разрешение за поставяне“ № 15/30.04.2014г., с което се разрешава на г-н Г. Д. да извърши монтаж на „каравана“ в УПИ – 49, кв. 25 по плана на [населено място], [община], област В.. Разрешението е издадено за срок от 3 години. Дружеството е посочило, че в [фирма] не е предоставено друго „Разрешение за поставяне“ със срок до 2020 г. и дружеството не разполага с такъв документ.

[фирма] е посочило, че към настоящия момент г-жа П. не е заявила „Искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителните мрежи на [фирма] за обект в [населено място], [община], УПИ - 49, кв. 25 и дружеството не разполага с „Разрешение за строеж на стопанска постройка“.

Липсват доказателства дали и кога е изпратено писмото от 11.12.2020 г. на КЕВР до жалбоподателката, нито дали го е получила същото.

С Решение № Ж-64 от 28.01.2021г. е прието, че жалбата на П. срещу Е. Север АД е неоснователна, поради липса на документ по чл. 56 от ЗУТ, поради което е прекратил административното производство.

Решението е прието на закрито заседание на КЕВР на 21.01.2021г. /л.11/ въз основа на изготвен от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ доклад от 19.01.2021 г. /л. 22/.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-64 от 28.01.2021г., е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, в което е прието, че жалбата е неоснователна и производството е прекратено.

Относно материалната законосъобразност на решението в частта, касаеща

преустановеното електрозахранване, жалбата е основателна. Налице е изисканият от ЗС документ по чл. 56 от ЗУТ, а именно презавереното за 3 години разрешение за поставяне на каравана. Неоснователни са възраженията на ответника, че същото не било представено от жалбоподателката пред Електроразпределение Север АД. Действително, няма доказателства същото да е било приложено към искането на П. от 31.07.2017 г., но в молбата, входирана надлежно в дружеството на 31.08.2017г., П. няколкократно е цитирала разрешението за поставяне с изричното посочване, че същото е презаверено на 29.05.2017 г. и важи до 29.05.2017г. Т.е. представянето на документа с жалбата до съда не е и обстоятелство по чл. 142, ал. 2 от АПК. Това е констатирано и при предходното разглеждане на обжалваното решение № Ж-109/28.01.2021г. от съдебните инстанции. Решението е отменено и е върнато на КЕВР с указания да се укаже на П. да го представи /в случай, че не е било приложено към искането от 31.07.2017г./, предвид цитирането му в последващата молба от 31.08.2017 г. Така според съдебния състав по адм.дело № 4933/2019г. на АССГ независимо дали презавереното разрешение е било налично или не при заинтересованата страна, в тежест на КЕВР е било да го изиска от последната или от жалбоподателката, предвид изричното позоваване на този документ в молбата от 31.08.2017 г. и цитирането му в жалбата до КЕВР. Прието е, че като не е сторил това административният орган е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, поради което решението му в тази част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Видно от представените по настоящето делото доказателства се установява, че КЕВР не е изпълнила задължителните указания на съда по адм.дело №4933/2019г. по описа на АССГ. Няма данни да са изпращани указания на жалбоподателката П. П. за представяне на съответните документи, каквито са изпратени на заинтересованата страна с писмо № Е-11П-0018/11.12.2020г. с известие за доставяне № R PS 1040 08L6MP W.

Към жалбата, подадена до съда от П., въз основа на която е образувано адм. дело № 4933/2019г. по описа на АССГ, е било приложено разрешението за поставяне от 30.04.2017 г., презаверено за 3 години на 29.05.2017г., видно от мотивите на Решение №6363/22.10.2019г. по цитираното административно дело. В тази връзка съда приема, че КЕВР е имал доказателства относно удължаване срока на поставяне на преместваемия обект, поради което са налице предпоставките за продължаване на ел. захранването на караваната, тъй като презавереният документ е такъв по чл. 56 от ЗУТ.

По отношение на прекратеното производство от КЕВР, в частта на жалбата, касаеща не издаване от заинтересованата страна на исканото становище за условията и начина на издаване на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, тъй като П. не била подавала искане за проучване на условията и начина на присъединяване или искане за предварителен договор по реда на Наредба 6 от 24.02.2014 г., настоящият състав го намира също за незаконосъобразно.

В искането си от 31.07.2017 г. П. е заявила, че на мястото на караваната е получила разрешение от [община] за строеж на стопанска постройка (приложено), поради което задава на електроразпределителното дружество въпрос дали може да продължи да ползва настоящата услуга на база платеното присъединяване.

Доказателства за отговор на постановения в искането въпрос не са ангажирани. Приложено е писмо от 01.09.2017 г. /л. 54/ на Е. Про Мрежи АД, за което няма данни

да е връчено на П., в което дружеството ѝ указва, че следва да подаде ново искане за проучване на условията за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа, тъй като се касае за различен обект.

Решението на КЕВР и в тази част е незаконосъобразно.

Съгласно чл. 4, ал. 1 и чл. 4, ал. 2, т. 1 вр. чл. 5, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или към разпределителните ел. мрежи, клиентът следва да подаде писмено искане за проучване на условията за присъединяване на обект към ел. мрежа по образец, предоставен от съответния мрежови оператор, като към искането се прилагат виза за проектиране или ПУП, както и документ за правото на собственост, като услугата се заплаща.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 и сл. от АПК КЕВР на първо място не е изследвала дали писмото на Е. Про Мрежи АД от 01.09.2017 г. е връчено на жалбоподателката. На следващото място, видно от съдържанието на същото, писмото е издадено на базата на искане на П. от 01.09.2017 г.

Както са констатирани съдебните инстанции при отмяната на Решение № Ж-109/21.02.2018г. издадено от КЕВР, действително, искането от 31.07.2017 г. не е изготвено върху образец съгл. цитираните разпоредби на Наредба № 6 от 24.02.2014 г., но предвид заявеното от жалбоподателката изрично питане към заинтересованата страна в искането ѝ от 31.07.2017 г., което е на бланка на Е. Про Мрежи АД и приложеното към него разрешение за строеж, то и дружеството е следвало изрично и в писмен вид своевременно да ѝ укаже това. Представеното писмо от 01.09.2017 г. /л.54/ няма данни да е връчено на П., поради което не може да се приеме, че същата е уведомена за съответните изисквания. Няма как гражданите да знаят точно кой образец/бланка на заявление/искане следва да ползват, нито, че в случая електрозахранването на караваната и на стопанската постройка, макар и в един имот, се отнася до различни обекти. В., досежно последното също не са изложени мотиви от КЕВР защо счита, че електрозахранването на имота, служещо за захранване на караваната, не може да се използва и за захранване на стопанска постройка.

Следователно жалбата на П. и в тази част се явява основателна, доколкото КЕВР се е произнесла при неизяснена фактическа обстановка.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви. КЕВР следва да изпълни всички указания дадени с Решение № 6163/22.10.2019г., постановено по адм.дело № 4933/2019г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 13235/26.10.2020г. по адм. дело № 14329/2019г. на ВАС.

При този изход на спора в тежест на КЕВР и Е. Север АД остават направените от тях разноски. Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение, поради което ответникът следва да му заплати сумата от 600 лева, за която са налице доказателства, че е заплатена. Липсват основания за намаляване на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е в минимално предвидения размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адв. възнаграждения, а именно 500,00 лева и 100.00 лева ДДС.

Така мотивиран АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. Г. П. решение № Ж-64/28.01.2021 г. на КЕВР, с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по жалбата на П. срещу Е. Север АД.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на П. Г. П., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: